

Enthousiaste Conferentie van hoop

Stoelen te kort

De Conferentie van hoop op zaterdag 3 november 2018 werd een enthousiaste bijeenkomst. De Antoniuszaal bij de H.-Josephkerk moest vlak voor de start nog van een groot aantal extra stoelen worden voorzien om iedereen een plaats te geven, gelovigen, ongelovigen en twijfelaars, maar allemaal mensen van goede wil uit Gouda. Wethouder Corine Dijkstra van het sociale domein stelde vast dat hoop samengaat met geloof in het goede en zij wenste de 50-jarige Raad van Kerken toe dat die het geloof in het goede weet vast te houden.

Filosoof en theoloog Gerko Tempelman ('Ongeneeslijk religieus') verbond zijn eigen verhaal, hoe hij gevormd werd in de vrijgemaakt gereformeerde kerk en hoe hij verder ging, met de kern van de conferentie. Zijn stelling: geloof is misschien wel het meest toepasselijk als het geloof is in iets dat eigenlijk ongeloofwaardig is. En hoop is het sterkst in een hopeloze situatie. Hoop is het krachtigst als die niet gericht is op het min of meer handhaven van wat we hebben, maar op echte verandering. Muziekgroep Eigenwijs zei het op zijn eigen manier: Tussen angst en tederheid zingt het leven.

Inspiratie en energie

In een inspiratiesessie vertelden vrijwilligers over hun vrijwilligerswerk voor jongeren netwerk Samen voor Goua, Kerk en vluchteling, SasaFit en Humanitas – over waarom zij dit zijn gaan doen en wat hun energie geeft om het te doen: het persoonlijke contact bijvoorbeeld. Juist vrijwilligers kunnen vaak iets brengen waar professionals niet aan toekomen. Dit klonk ook door in de reacties van de deelnemers (vaak zelf ook vrijwilliger) die opschreven waar zij hun inspiratie uit halen. Iemand schreef: uit deze bijeenkomst.

In de andere inspiratiesessie spraken drie groepen deelnemers over de tekens van hoop die zij zien in Gouda, wat zij zelf hopen en wat kerken en maatschappelijke organisaties daar samen aan kunnen bijdragen. Een van de suggesties was om een laagdrempelige ontmoeting te organiseren waar mensen vanuit heel Gouda, humanisten, katholieken, protestanten, moslims en wie nog meer, elkaar plezierig kunnen ontmoeten. Ook werd gedacht over het opnieuw leven inblazen van een overleg voor levensbeschouwing waaraan dan zoveel mogelijk groepen en organisaties zouden meedoen.

Dit vraagt om meer

De conferentie moet natuurlijk vervolg krijgen. Een paar kernpunten daarvoor:

- Contact van mens tot mens is onvervangbaar.
- Wat professionals doen – hoe goed ook – maakt nooit overbodig wat vrijwilligers uit zichzelf brengen.
- De gemeente doet veel en moet misschien nog meer doen, maar aanbod van andere, vrijwillige organisaties blijft essentieel.
- Kerken en moskeeën hebben sterker dan in de laatste decennia weer de neiging op eigen terrein te blijven, de uitdaging om naar buiten te gaan moet dus opnieuw gezocht worden
- Er is bij velen behoefte om over eigen terrein heen het met anderen aan te gaan en direct contact te hebben.